24/02/2021

Οικουμενικός Πατριάρχης: «Μείνετε άνθρωποι, κοντά εις τους ανθρώπους»

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Προεξάρχοντος του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου τελέστηκε σήμερα, Τετάρτη, 24 Φεβρουαρίου 2021, στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά την Α’ και Β’ εύρεση της Τιμίας Κεφαλής του Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, Θεία Λειτουργία, με τη συμμετοχή των Σεβ. Μητροπολιτών Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου και Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίου.

Κατά τη διάρκειά της, ο Παναγιώτατος χειροτόνησε στον βαθμό του Πρεσβυτέρου τον Πατριαρχικό διάκονο κ. Ιάκωβο Krochak, και ακολούθως στον βαθμό του διακόνου τον υποδιάκονο κ. Νικόλαο Αμανατίδη, από την Θεσσαλονίκη, στον οποίο έδωσε το όνομα Οικουμένιος.

τερο στο
ίας.

Νουθεσίες του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου προς τον νέο Μ. Σύγκελλο και τον νέο Πατριαρχικό Διάκονο, μετά τη χειροτονία τους, σήμερα, στο Φανάρι.

Στην ομιλία του, αμέσως μετά, ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό, "**διότι ευδοκεί να προσέρχωνται εις το Μέγα τούτο Μοναστήρι της Ορθοδοξίας νέα εκάστοτε στελέχη, νέοι ευέλπιδες μοναχοί και διακονηταί αυτού, και δη εκ των της οικουμένης περάτων. Τούτο πάντως είναι έργον της θείας προνοίας και αποδεικνύει ότι είναι θείον θέλημα το «δεδοξασμένον και αξιάκουστον» τούτο σέμνωμα της πίστεως και του Γένους να επιβιώνει διά μέσου των αιώνων και να πορεύεται, συνεχίζοντας την οικουμενικήν και σωτηριώδη αποστολήν του. Πάντοτε με νέας κλήσεις, με καινούργιο αίμα, το οποίον αντικαθιστά το αίμα του το εκχυνόμενον εκ της φθοράς του χρόνου και εκ των μαρτυρίων της εσταυρωμένης Μεγάλης Εκκλησίας, της Εκκλησίας που έχει στέφανον και δόξαν αυτής τον σταυρόν της"**.

Μιλώντας προς τον νέο Μ. Σύγκελλο κ. Ιάκωβο και προς τον νέο διάκονο κ. Οικουμένιο, ο Παναγιώτατος είπε:

"Συ, π. Ιάκωβε, μας ήλθες από την βόρειον ακρώρειαν της Αμερικανικής ηπείρου και συ, διάκονε Οικουμένιε, ποντιακής καταγωγής, από την πόλιν του Αγίου

Δημητρίου, και συναντηθήκατε εδώ, εις το Φανάρι, τον ομφαλόν της γης, εις την Μητρόπολιν του Γένους, την Κωνσταντινούπολιν. Και, τί εξήλθετε θεάσασθαι εδώ; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; αλλά τί εξήλθετε ιδείν; άνθρωπον εν μαλακοίς ιματίοις ημφιεσμένον; (πρβλ. Ματθ. ια', 7-8). Εάν ναι, θα απογοητευτήτε! Ήλθετε εις κρανίου τόπον, ήλθετε εις την Εκκλησίαν των του Χριστού πενήτων. Και σας υποδεχόμεθα με ανοικτάς αγκάλας διά να μυηθήτε εις τα μυστήρια του Θεού, εις το μυστήριον της Μεγάλης Εκκλησίας, και να γίνετε μίαν ημέραν, ανδριζόμενοι και καταρτιζόμενοι εκκλησιαστικώς μέσα εις την λιπαράν αλλά και αιματοπότιστον πείραν της αιώνων πολλών, να γίνετε, λέγομεν, διαπρύσιοι κήρυκες του πνευματικού μεγαλείου της και του πραγματικού μαρτυρίου της και, συγχρόνως, γενναίοι υπερασπισταί των δικαίων και των προνομίων, με τα οποία την επροικοδότησεν η κανονική παράδοσις και πράξις της χριστιανοσύνης".

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος, απηύθυνε πατρικές παραινέσεις και συμβουλές στους δύο νεοχειροτονηθέντες.

"Περιπαθώς σας ασπαζόμεθα ως πατήρ υμών κατά πνεύμα και σας συγχαίρομεν διά τας χειροτονίας σας. Σας τοποθετούμεν εις την καρδίαν μας και εις την μεγάλην οικογένειαν του κοινοβίου του Φαναρίου, του Φαναρίου που είναι διαρκώς κενούμενον και διά της κενώσεώς του καινοποιούν τους άλλους και δη το περίβλεπτον γένος των Ρωμαίων.
Η χειροτονία σας γίνεται ολίγας ημέρας μετά την Κυριακήν Τελώνου και Φαρισαίου. Από αυτήν πρέπει, ημπορείτε, οφείλετε να αντλήσετε ένα δίδαγμα που να το έχετε φυλαχτό εις όλην την ζωήν σας: την ταπείνωσιν, το ταπεινόν φρόνημα, καθ' ότι «πρώτον και χείριστον των παθών, η αλαζονεία τε και η οίησις» . Δι' αυτό και ο Κύριος «Τελώνην μετριοπαθήσαντα, και στεναγμοίς ιλασμόν αιτούμενον, εδικαίωσε» .
Μίαν ημέραν ενδεχομένως θα γίνετε αρχιερείς της Μεγάλης Εκκλησίας. Σας το ευχόμεθα ολοψύχως. Θα περιβληθήτε χρυσοποίκιλτον στολήν και απαστράπτουσαν μίτραν. Θα σας σέβωνται και θα σας δοξάζουν και θα σας προσκυνούν. Θα σας θαυμάζουν και θα σας κολακεύουν. Μεγάλοι πειρασμοί! Αλλά, τέκνα μου αγαπητά, σας νουθετώ (Α' Κορ. 4,14): Υπερβήτε αυτούς τους πειρασμούς και μείνετε ταπεινοί. Μείνετε άνθρωποι. Κοντά εις τους ανθρώπους. Διάκονοι του Θεού και των ανθρώπων. Χωρίς αυτούς τί νόημα έχει η αποστολή μας ως κληρικών; Όταν ο Σεφέρης έπαιρνε το βραβείον Νόμπελ, είπε μεταξύ άλλων εις την ομιλίαν του: «Σ' αυτόν τον κόσμο που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους. Πρέπει να αναζητήσουμε τον άνθρωπο όπου κι' αν βρίσκεται». Μείνετε μακρυά από την επηρμένην οφρύν! Μακρυά από τον ναρκισσισμόν και την αυταρέσκειαν! Ο Θεός υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν" (Ιακ. δ', 6).

Τέκνα πεφιλημένα εν Κυρίω Ιάκωβε και Οικουμένιε,
Προσπαθήσατε να αναδειχθήτε κληρικοί της εσταυρωμένης Μεγάλης Εκκλησίας και της πονεμένης Ρωμηοσύνης γνήσιοι και αυθεντικοί. Όχι κίβδηλοι! Τέκνα φωτόμορφα της Εκκλησίας, έτσι μας θέλει ο Χριστός και ο κόσμος.
Κηρύξατε την αλήθειαν εν τη αγάπη. Την αλήθειαν που είναι η αγάπη. Άξιοι!”

Ακολούθως ο νέος Μ. Σύγκελλος κ. Ιάκωβος εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο, για την προαγωγή αλλά κυρίως για την πατρική αγάπη και την εμπιστοσύνη που του έδειξε στα περίπου τρία χρόνια της διακονίας του στο Φανάρι.

«Και σήμερα, καθώς μου απονέμετε αυτή την μεγάλη τιμή, Σας διαβεβαιώνω για την βαθιά μου αγάπη για την Εκκλησία και το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, και για την ειλικρινή μου αφοσίωση σε Εσάς, όχι μόνο ως τον Πρώτο της ανά την Οικουμένη Ορθοδοξίας, αλλά και ως τον Ηγούμενο του «Μεγάλου Μοναστηρίου». Παρόλο που σήμερα χειροτονούμαι Πρεσβύτερος, υπόσχομαι να παραμείνω διάκονος καθ᾽ όλη τη διάρκεια της ζωής μου, υπηρετώντας το Πάνσεπτο Κέντρο, απ’ όπου κι αν βρίσκομαι, με αληθινή ταπείνωση και απόλυτη υπακοή. Όπως, προ ημερών μόλις, αναγνώσαμε και στην σχετική ευαγγελική περικοπή, προσπαθώ να αποφεύγω τον εγωισμό, την φιλαυτία, την υπερηφάνεια του Φαρισαίου, προτιμώντας να ακολουθώ το παράδειγμα του Τελώνου, ο οποίος ταπεινώνεται ενώπιον του Θεού”, είπε ο νέος Μ. Σύγκελλος, ενώ σε άλλο σημείο της ομιλίας του αναφέρθηκε στη δύσκολη περίοδο της Πανδημίας που διανύουμε και στην στάση του Παναγιωτάτου: “Τον τελευταίο μάλιστα χρόνο, που όλοι μας βιώσαμε ενωμένοι την δοκιμασία της πανδημίας, Εσείς Παναγιώτατε, μας καθοδηγήσατε πολύ ορθά και πατρικά στο πώς να αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο αυτόν και να διασφαλίσουμε την επιστροφή μας στην καθημερινότητα, όταν αυτό καταστή δυνατό. Η στάση Σας αυτή είναι πολύ σημαντική, καθώς κατά τη διάρκεια του υποχρεωτικού περιορισμού μετακινήσεων, οι πιστοί, περιορισμένοι και απομονωμένοι, μακριά από την δυνατότητα εκκλησιασμού, έχουν τώρα μεγαλύτερη ανάγκη να ακούσουν λόγια ποιμαντικής ενθάρρυνσης. Στην δύσκολη περίοδο της δοκιμασίας αυτής, η Εκκλησία, παρά τα όποια προβλήματα, στέκεται στο πλευρό της κοινωνίας και του πάσχοντος ανθρώπου. Βεβαίως, το παράδειγμα πολλών αδελφών μας των υγειονομικών υπηρεσιών, οι οποίοι διακινδυνεύουν και την ζωή τους ακόμη, δεν μπορεί παρά να εμπνέει βαθιά ιδίως εμάς τους κληρικούς, να υπηρετούμε τις πνευματικές και θρησκευτικές ανάγκες των πιστών μας, που διψούν για αγάπη, καθοδήγηση και πνευματική φροντίδα».

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Μύρων κ. Χρυσόστομος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος και Ισπανίας και Πορτογαλίας κ. Βησσαρίων, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αλικαρνασσού κ. Αδριανός και Αραβισσού κ. Κασσιανός, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, ο Πρόξενος της Ουκρανίας στην Πόλη Εντιμ. κ. Maksim Vdovychenko, οι γονείς, συγγενείς και φίλοι του νέου διακόνου, κοινοτικοί παράγοντες της Ομογενείας, και πλήθος πιστών.

Ακολούθως, στην Αίθουσα ακροάσεων του Ευγενιδείου, ενώπιον του Παναγιωτάτου και παρουσία των Αρχιερέων, των κληρικών της Πατριαρχικής Αυλής, των διπλωματών και των συγγενών του, ο νέος διάκονος κ. Οικουμένιος, απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. και υποψήφιος διδάκτορας στην Ευαγγελική Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου της Τυβίγγης στην Γερμανία, στην ομιλία για την χειροτονία του, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη και την υιϊκή αφοσίωσή του προς τον Παναγιώτατο και ζήτησε τις Πατριαρχικές ευχές και ευλογίες για τη διακονία του ως κληρικού της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.